Наистина ли е невероятно да спечелиш „медал с ръка в джоба“?

Новини | Спорт и здраве | на 06.08.2024 01:00 | от Стела Джелепова

Защо говорим за това?

Защото е важно да знаем истината - дори за нещата, които ни карат да се усмихваме.

Тази седмица непрекъснато слушаме какви ли не спорове за Олимпиадата в Париж. Нали забелязваш колко обичат да се карат хората напоследък? Е, тези дни, изглежда, най-после намерихме тема, на която да се посмеем и порадваме заедно. Става дума за един състезател в спортната стрелба, който сякаш не се вълнуваше много-много от турнира. А накрая спечели медал. Но дали сме прави?

На 30 юли турчинът Юсуф Дикеч участва в смесена двойка в надпреварата на 10 метра пистолет. Заедно с партньорката си Севал Тархан той завоюва сребърен олимпийски медал. Няколко часа по-късно популярна страница във Фейсбук пусна негова снимка от състезанието с надпис: „Турция прати 51-годишен тип без специализирани лещи, защитни очила и предпазители за ушите и спечели сребро“. За броени часове снимката беше видяна 90 милиона пъти и беше споделена от стотици хиляди хора. Цял свят се посмя дружно. Някои посочваха омачканата тениска на Юсуф, други – напълно спокойното му, почти безизразно лице, трети – липсата на екипировка. Най-много шеги предизвика фактът, че докато стреля с дясната ръка, той държи лявата в джоба си. Всички се смеят как Юсуф е отишъл едва ли не на екскурзия в Париж, а взел че спечелил медал. Някои сайтове стигнаха дори дотам да го нарекат „Стрелеца турист от Турция“. Това ли е истината обаче?

Макар че никой не се отнася към него със злоба и лоши чувства, все пак трябва да знаем, че всички тези твърдения са много подвеждащи. Шегата си е шега, но истината е важна. Турция не е *изпратила* „51-годишен тип“ просто ей така, за да се разходи до Франция. Той си е заслужил участието на Олимпиадата, като е минал през квалификационни турнири като всички останали. Това, че е 51-годишен, също изобщо не е странно. В спортната стрелба дълголетието е нещо съвсем обичайно. Има медалисти тийнейджъри, има и такива в зряла възраст. Нашата шампионка Мария Гроздева например също се състезава почти до 50 и беше страхотна.

И още по-важното – Юсуф Дикеч не е случаен човек, който просто е решил да стреля. Той е един от най-добрите в света. Два пъти е ставал световен шампион, пет пъти – европейски. Медалите му от големи състезания са толкова много, че трудно ще ги изброим. А Олимпиадата в Париж всъщност е пета за него – представял е страната си също през 2008, 2012, 2016 и 2020 г.

Често в съвременната спортна стрелба състезателите използват специално оборудване – лещи за изостряне на зрението и за подобряване на виждането, очила, които закриват едното око, слушалки, които намаляват шума. Тези неща са позволени, но изобщо не са задължителни. Много от по-опитните стрелци не са свикнали да ги използват и не ги намират за нужни. Юсуф Дикеч е един от тях, но далеч не е единственият. А и в хода на състезанието се видя, че той си е сложил тапи за уши, както и обикновени очила, така че не е бил неподготвен. При спортната стрелба с пистолет няма нужда и от специални екипи – участниците се обличат както им е удобно. Виждали сме хора по джинси, по анцузи, по къси панталони – отново в Юсуф няма нищо странно.

А ръката в джоба? Всеки, който е гледал такива състезания, знае, че това е нормалната поза при стрелба с пистолет. Свободната ръка няма право да държи оръжието, но ако я размахваш или я отпуснеш до тялото, ще загубиш стабилност и точност. Затова най-нормално е да се хванеш за колана или просто да я пъхнеш в джоба си. Съотборничката му Севал Тархан също стреляше с ръка в джоба. Нормално е и да изглеждаш спокоен – все пак се целиш от голямо разстояние в съвсем малка мишена. Няма как да се отдадеш на емоциите. Също както няма как да спечелиш олимпийски медал без страшно много работа и лишения – дори и на пръв поглед да изглежда, че хич не ти пука.

Самият Юсуф Дикеч реагира със смях на неочакваната си слава. Каза, че просто вижда по-добре без специални пособия. Също и че вътрешно е треперел от вълнение за състезанието като всеки друг. Изненадан е от интереса, но е и благодарен. Според него добрите пожелания са по-важни от всичко останало.

И все пак тази симпатична история показа едно – колко е лесно да се подведем от една снимка и няколко небрежно написани думи.

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
/book/4842-naistina-li-e-neveroyatno-da-spechelish-medal-s-raka-v-dzhoba%E2%80%9C

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени